

Hra na pravdu

Hana Zagorová

HZ: Byl večer podzimní

a mně se nechtělo spát
a nebyl vůbec lásky čas.
A možná jsi byl s ní
a tehdy začal jsi mi lhát,
proč uzavřel se kruh kolem nás.

Já byla naivní,
svět se mi za zády smál,
chtěla jsem vědět hned,
kdo rozdělil nás.

Byl večer podzimní
a v tom se zázrak stal,
když ve sluchátku
ozval se hlas...

DV: Ahoj, jak se máš?

Že se vůbec ptám!
Nejsem na tom líp
a černý svědomí mám,
bodá jako nůž.
To ty snad pochopíš,
že já a tvůj muž...
Teď to víš!

obě: Hrály jsem si na pravdu chvíli

a chvíli bylo slyšet jen pláč.
Nám dvěma vážně došly už síly
a smál se jenom falešnej hráč.

HZ: Byl večer podzimní

a já se přestala bát
té hory prášků na spaní.
Možná jsi byl s ní,
to se nemělo stát
a zbylo jenom pousmání.

DV: Já byla naivní

a už jsem nemohla lhát.
Ten román by mě zlámal vaz.
Byl večer podzimní
a mně se nechtělo spát
a nejen proto se mi třás hlas.

obě: Hrály jsem si na pravdu chvíli

a chvíli bylo slyšet jen pláč.
Nám dvěma vážně došly už síly
a smát se měl jen falešnej hráč.
A smát se měl jen falešnej hráč.

Tištěno z www.txp.cz

Sponzor: www.srovnovac.cz - šetříme na pojištění!